

Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Arbejdsmarkedsudvalget har i brev af 8. oktober 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 13 (AMU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lennart Damsbo-Andersen (S).

25. november 2010

J.nr. 2010-0016534

Spørgsmål nr. 13:

”Ministeren bedes redegøre for, hvorvidt ministeren finder, at borgeren der omtales i artiklen "Jobcenter tvinger syge Anne til at arbejde" fra 3F's hjemmeside den 30. september 2010, jf. <http://forsiden.3f.dk/apps/pbcs.dll/article?profile=2140&AID=2010100939999>, er blevet behandlet hensigtsmæssigt, herunder om det er ministerens vurdering, at det er hensigtsmæssigt, at jobcentret blokerer for en aftale, der er opnået enighed om, mellem den sygemeldte og arbejdsgiver?”

Endeligt svar:

Jeg vil gerne starte med at understrege, at kommunernes sygeopfølgning har til formål at hjælpe syge mennesker til at fastholde en kontakt til arbejdsmarkedet. Det er nemlig regeringens politik, at sygemeldte skal hjælpes med at fastholde tilknytningen til arbejdsmarkedet, da al erfaring viser, at risikoen for at miste fodfæstet på arbejdsmarkedet stiger for hver uge, man er syg.

Mulighedserklæringen er et redskab målrettet arbejdsgiver og den sygemeldte. Formålet med mulighedserklæringen er at sætte fokus på, hvilke muligheder den syge har for at fortsætte med at arbejde under sygdommen. Den kan bruges til, at arbejdsgiver og den sygemeldte får overblik over mulighederne for, at medarbejderen i sygdomsperioden får tilpasset sit arbejde ved at arbejde på nedsat tid eller i nogle andre funktioner end sædvanligt. Erklæringen kan således bruges, når arbejdsgiver og/eller medarbejder er usikre på, hvilke arbejdsfunktioner medarbejderen kan varetage, eller hvilke hensyn der skal tages, for at medarbejderen kan genoptage arbejdet på enten fuld- eller deltid.

Mulighedserklæringen består af to dele. Den første del udfylder arbejdsgiver og medarbejder i fællesskab på baggrund af en samtale. Den beskriver, hvordan medarbejderens funktioner er nedsat på grund af sygdommen, hvilke af medarbejderens jobfunktioner der er påvirket af sygdommen, og hvilke initiativer arbejdsgiveren og medarbejderen eventuelt har aftalt for at skåne medarbejderen.

Den sygemeldte henvender sig derefter til sin egen læge, som udfylder anden del af erklæringen på baggrund af en samtale med den sygemeldte og oplysningerne fra

den første del. Lægen vurderer beskrivelsen af medarbejderens nedsatte funktioner og mulighederne for at arbejde. Lægen vurderer, hvorvidt der er behov for at tilpasse arbejdet, hvor lang tid det må forventes, at arbejdet skal tilpasses, eller hvor længe det er nødvendigt, at medarbejderen er helt eller delvist fraværende fra sit arbejde. Det forudsættes således, at medarbejderen på sigt vil kunne genoptage arbejdet på fuld tid.

Kommunen skal som led i sygeopfølgning foretage en samlet vurdering af den sygemeldtes behov for indsats. Det sker på baggrund af samtaler med den sygemeldte og sagens oplysninger, hvori mulighedserklæringen kan indgå, hvis den sygemeldte medbringer erklæringen. Da kommunens og lovgivningens mål i sygeopfølgningen er at sikre den sygemeldtes tilknytning til arbejdsmarkedet under sygefraværet, er der ingen modsætninger mellem kommunens arbejde og initiativer og en evt. mulighedserklæring.

Der er dog en vigtig forudsætning, som ikke må glemmes i denne forbindelse.

Det er en grundlæggende betingelse for ret til sygedagpenge, at lønmodtageren er uarbejdsdygtig på grund af egen sygdom. Når kommunen skal vurdere, om der foreligger uarbejdsdygtighed, sker det ud fra en samlet vurdering af sygdommen og den betydning, den har for den sygemeldtes arbejdsevne.

Kommunens vurdering af lønmodtagerens uarbejdsdygtighed skal ske i forhold til beskæftigelsen før sygemeldingen. Det betyder, at lønmodtageren anses som uarbejdsdygtig, hvis den pågældende er ude af stand til at udføre noget af det arbejde, som ligger inden for personens hidtidige arbejdsområde. Dette kaldes den "smalle vurdering" af arbejdsevnen.

Efter 3 måneders sygefravær skal vurderingen ske på grundlag af den sygemeldtes uddannelses- og beskæftigelsesområde. Dette kaldes den "bredere vurdering" af arbejdsevnen. Det betyder, at den sygemeldte kun vil kunne anses for uarbejdsdygtig (og dermed opfylde denne centrale betingelse for ret til sygedagpenge), hvis sygdommen afskærer den pågældende fra at tage anden beskæftigelse inden for samme uddannelses- og beskæftigelsesområde. Dette skal forstås bredt, således at den pågældende kun kan betragtes som uarbejdsdygtig, når sygdommen afskærer vedkommende fra at påtage sig arbejde, som anses for passende.

Den bredere vurdering af arbejdsevnen skal kommunen også være opmærksom på, hvis der er tale om delvis uarbejdsdygtighed. Nedsatte sygedagpenge kan ikke ydes som en kompensation for varigt tab af indtægt på en arbejdsplads, hvor den pågældende ikke kan forventes at kunne komme til at genoptage arbejdet i fuldt omfang.

Vurderer kommunen, at den sygemeldte vil kunne opnå fuldtidsbeskæftigelse på en anden arbejdsplads inden for pågældendes uddannelses- og beskæftigelsesområde, vil der således efter den bredere vurdering af arbejdsevnen, ikke længere kunne udbetales sygedagpenge. Det gælder også i de tilfælde, hvor der er udarbejdet en mulighedserklæring.

Venlig hilsen

Inger Støjberg